

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastoa soveltamalla annetut säädökset)

**EUROOPAN UNIONISTA TEHDYN SOPIMUKSEN K.3 ARTIKLAN PERUSTEELLA
TULLIHALLINTOJEN KESKINÄISESTÄ AVUNANNOSTA JA YHTEISTYÖSTÄ TEHDYN
YLEISSOPIMUKSEN SELITYSMUISTIO**

(Neuvoston hyväksymä 28 päivänä toukokuuta 1998)

(98/C 189/01)

I JOHDANTO

i. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tullihallintojen keskinäisestä avunannosta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'yleissopimus' (EYVL C 24, 23.1.1998, s. 1) tarkoituksena on parantaa EU:n jäsenvaltioiden tullihallintojen välistä yhteistyötä tullilainsäädäntöön kohdistuvien rikkomusten estämisessä ja tutkimisessa sekä niihin liittyvissä syytetoimissa. Euroopan unionin neuvosto laati yleissopimuksen Brysselissä 18. joulukuuta 1997, ja se allekirjoitettiin samana päivänä. Sen pohjana on aikaisempi tulliyhteistyöstä tehty yleissopimus — tullihallintojen keskinäistä avunantoa koskeva Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioiden välinen yleissopimus — joka allekirjoitettiin Roomassa 7. syyskuuta 1997 ('vuoden 1967 Napolin yleissopimus').

Historiallinen tausta

ii. Tehokas tullihallintojen välinen yhteistyö on aina ollut tärkeä painopistealue.

iii. Vuoden 1967 Napolin yleissopimus on tuloksena sen tosiasian tunnustamisesta, että tullihallintojen välisellä yhteistyöllä voitaisiin paremmin varmistaa tullien ja muiden tuonti- ja vientimaksujen kantamisen tarkkuus sekä tehostaa tullilainsäädäntöön kohdistuvien rikkomusten estämistä, tutkimista ja niihin liittyviä syytetoimia. Sittemmin kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot Ruotsia, Suomea ja Itävaltaa lukuun ottamatta ovat liittyneet siihen ⁽¹⁾.

iv. Tulliyhteistyö on Maastrichtin sopimuksen voimaantulosta lähtien ollut Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston ensisijaisia aloja. On todettu tarve laatia uusi yleissopimus vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen ajanmukaistamiseksi yhtenäismarkkinoita ja rutiinitullitarkastusten poistoa sisärajoilta ajatellen. Yleissopimus oli myös ensisijaisena toimenä 14 päivänä lokakuuta 1996 annetussa päätöslauselmassa, jolla vahvistetaan oikeus- ja sisäasioiden yhteistyön ensisijaiset alat 1. heinäkuuta 1996 ja 30. kesäkuuta 1998 väliselle kaudelle (EYVL C 319, 29.10.1996, s. 1).

v. Keskustelut uudesta yleissopimuksesta olivat alkaneet vuonna 1990. Ensimmäiset yleissopimusehdotukset sisälsivät tullitietojärjestelmää (TTJ) koskevia ehdotuksia, jotka sittemmin poistettiin niistä ja joita käsiteltiin erillisessä yleissopimuksessa. Yleissopimus tietotekniikan käytöstä tullialalla ('TTJ-yleissopimus' — EYVL C 316, 27.11.1995, s. 33) tehtiin vuonna 1995. TTJ-yleissopimuksesta saavutetun yhteisymmärryksen jälkeen aloitettiin uudelleen neuvottelut tullihallintojen keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä koskevasta yleissopimuksesta.

Korkean tason tuki tullihallintojen keskinäistä avunantoa ja yhteistyötä koskevalle yleissopimukselle

vi. Viime aikoina yleissopimuksen tekeminen on saanut useaan otteeseen tukea korkealta tasolta. Tunnustaen sen tärkeän tehtävän, joka tullihallinnoilla on järjestäytyneen rikollisuuden torjunnassa, neuvosto esimerkiksi suositteli Amsterda-

⁽¹⁾ Vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen ratifiointi on parhailaan käynnissä Itävallassa.

min Eurooppa-neuvostossa kesäkuussa 1997 hyväksytyssä järjestäytyntä rikollisuutta koskevassa toimintasuunnitelmassaan, että neuvottelut yleissopimuksesta olisi saatava päätökseen vuoden 1997 loppuun mennessä (EYVL C 251, 15.8.1997, s. 1). Kyseinen toimintasuunnitelma sisälsi myös yleissuosituksen siitä, että ratifiointimenettelyt otettaisiin pikaisesti käsiteltäviksi jäsenvaltioiden kansanedustuslaitoksissa.

- vii. Myös komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle (Passitusta Euroopassa koskeva toimintasuunnitelma — Uusi tullipolitiikka), joka on jatkoa Euroopan parlamentin passitusta koskevia petoksia käsittelevän väliaikaisen tutkintavaliokunnan työlle, suositellaan (kohdassa 4.3.4):

'Petosten ehkäisemisen lisäksi on tarpeen kehittää petosten havaitsemista ja torjuntaa koskevaa politiikkaa, erityisesti silloin, kun petokset ovat osa laajaa järjestäytyntä rahoitus- ja talousrikollisuutta. Tällainen politiikka tulisi toteuttaa toisaalta jo olemassa olevan osittain uuden lainsäädännön tehokkaalla täytäntöönpanolla ja toisaalta kehittämällä sopivia välineitä ja rakenteita rikollisuuden vastustamiseksi entistä tiukemmin keinoin.'

Yleissopimusta olisi pidettävä tärkeänä edistysaskeleena tämän tavoitteen saavuttamisessa.

Tulliyhteistyön nykyinen oikeusperusta

- viii. Jäsenvaltioiden tullihallintojen välillä tarvitaan tehokasta yhteistyötä sekä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston mukaisesti. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen puitteissa tapahtuvassa tulliyhteistyössä on kysymys tulli- ja maatalousasioita koskevan yhteisön lainsäädännön oikeasta soveltamisesta. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston puitteissa tapahtuvassa tulliyhteistyössä käsitellään lain täytäntöönpanoa tullirikkomusten yhteydessä, toisin sanoen kansallisiin tullisäännöksiin kohdistuvien rikkomusten paljastamista, tutkintaa ja niitä koskevia syytöimiä sekä yhteisön tullisäännöksiin kohdistuvien rikkomusten rankaisemista ja syytöimiä. Nämä käsitteet määritellään yleissopimuksessa, ja niitä selvennetään jäljempänä tässä selitysmuistiossa. Voimassa oleva vuoden 1967 Napolin yleissopimus kumotaan tämän yleissopimuksen tullessa voimaan sen

jälkeen, kun kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet sen.

- ix. Yhteisön puitteissa säädetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 515/97 (EYVL L 82, 22.3.1997, s. 1.) jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten ja komission yhteistyöstä tulli- ja maatalousasioita koskevan lainsäädännön moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Pyynnöstä annettavaa apua ja oma-aloitteista apua koskevat asetuksen säännökset ja yleissopimuksen määräykset ovat samankaltaisia. Tämän selitysmuistion liitteessä A on esitetty rinnakkaismääräykset. Kun asetuksessa (EY) N:o 515/97 säädetään yhteistyöstä ja avunannosta yhteisön tullisäännöksiin kohdistuvien rikkomusten paljastamisessa ja tutkinnassa, tässä yleissopimuksessa määrätään tarvittavista yhteistyömuodoista näiden rikkomusten syytöimissä ja rankaisemisessa varsinkin rikosoikeudenkäynneissä.
- x. Asetuksen (EY) N:o 515/97 säännökset korvaavat soveltuvin osin vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen vastaavat määräykset. Vuoden 1967 Napolin yleissopimuksessa määrätään kuitenkin edelleen tulliyhteistyöstä rikosasioissa. Siihen saakka kun jäsenvaltiot ovat hyväksyneet yleissopimuksen, vuoden 1967 Napolin yleissopimus on edelleen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston puitteissa tapattuvan tulliasian yhteistyön perusta. Vuoden 1967 Napolin yleissopimus muodostaa oikeudellisen perustan tullihallintojen väliselle tietojenvaihdolle. Kun yleissopimus tulee voimaan, se täydentää TTJ-yleissopimuksen mukaista tietojenvaihdon oikeudellista perustaa.

Voimaantulo

- xi. Yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä, kun viimeinen jäsenvaltio on saattanut päätökseen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaiset menettelyt yleissopimuksen osalta. Jäsenvaltiot voivat yleissopimuksen voimaantuloon saakka antaa julistuksen, jonka mukaan ne soveltavat yleissopimusta muiden saman julistuksen antaneiden jäsenvaltioiden kanssa. Tämä tarkoittaa, ettei jäsenvaltioiden tarvitse odottaa, että viimeinenkin jäsenvaltio saattaa päätökseen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaiset menettelyt, ennen kuin ne voivat soveltaa yleissopimuksen määräyksiä.
- xii. Vuoden 1967 Napolin yleissopimusta sovelletaan niiden yleissopimuksen allekirjoittaneiden jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön, jotka eivät ole

saattaneet päätökseen valtiosääntöjensä mukaisia menettelyjä yleissopimuksen hyväksymiseksi, tai ovat saattaneet menettelyt päätökseen, mutta eivät ole antaneet edellisessä kohdassa mainittua julistusta. Vuoden 1967 Napolin yleissopimus lakkaa olemasta voimassa, kun uusi yleissopimus tulee voimaan.

- xiii. Avunantoa ja yhteistyötä koskevat pyynnöt toteutetaan kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kun yleissopimus on tullut voimaan, jäsenvaltioiden on noudatettava sen määräyksiä. Ainoat poikkeukset ovat yleissopimuksen 19 artiklan 3 ja 4 kohdassa ja 28 artiklassa, joissa määrätään poikkeuksista avunantovelvollisuuteen, ja yleissopimuksen 30 artiklassa, joka mahdollistaa varauksen niiden valinnaisten määräysten suhteen, jotka koskevat välitöntä takaa-ajoa, rajojen yli tapahtuvaa valvontaa ja peitetutkin-taa.

Subde muihin yhteistyötä rikosasioissa koskeviin säännöksiin

- xiv. Yleissopimuksen 1 artiklassa selvitetään yleissopimuksen suhdetta oikeusviranomaisten välistä keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskeviin säännöksiin ja olemassa olevien kahden- ja monenvälisen sopimusten määräyksiin. Yleissopimuksen mukaan tullihallintojen välinen keskinäinen avunanto on erotettava rikosasioissa tapahtuvasta keskinäisestä oikeusavusta; edellinen koskee kansallisia ja yhteisön tullisäännöksiä, joihin liittyy rikosoikeudellisia näkökohtia, ja jälkimmäinen koskee ainoastaan rikosoikeudellisia säännöksiä. Jäsenvaltioita ei estetä liittymästä olemassa oleviin järjestelyihin tai käyttämästä niitä, jos ne ovat suotuisampia kuin yleissopimuksen määräykset.

- xv. Yleissopimuksen 3 artiklassa määrätään, että rikostutkintaa suorittava tai johtava oikeusviranomaisen valitsee, käyttääkö se yleissopimusta vai määräyksiä, jotka koskevat keskinäistä oikeusapua rikosasioissa. Se, onko oikeusviranomaisen mukana tutkinnassa, ja oikeusviranomaisen päätös siitä, mitä säännöksiä käytetään, riippuu kansallisesta lainsäädännöstä ja erityisesti kuhunkin tapaukseen liittyvistä erityisistä olosuhteista.

- xvi. Yleissopimuksen 30 artiklassa esitetään yleissopimuksen ja Schengenin järjestelyjen välinen suhde. Yleissopimus ei vaikuta Schengenin sopimuksen soveltamisesta vuonna 1990 tehdyn yleissopi-

muksen (Schengenin yleissopimus) suotuisampiin määräyksiin eikä salli jäsenvaltioiden, jotka ovat myös Schengenin jäseniä, jättää täyttämättä velvoitteita, joihin ne ovat sitoutuneet liittyessään Schengeniin. Tarkempia yksityiskohtia näiden kahden yleissopimuksen rinnakkaismääräyksistä on jäljempänä tässä selitysmuistiossa. Rinnakkaismääräykset esitetään myös liitteen A taulukossa.

Lyhyt kuvaus tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen määräyksistä

- xvii. Yleissopimuksessa määrätään pyynnöstä annettavasta avusta ja oma-aloitteisesta avusta tullihallintojen välillä. Määräykset ovat suurelta osin samoja kuin vuoden 1967 Napolin yleissopimuksessa. Tämän selitysmuistion liitteessä A on taulukko toisiaan vastaavista määräyksistä.

- xviii. Yleissopimus on monessa suhteessa laajempi kuin vuoden 1967 Napolin yleissopimus. Siinä määrätään tullihallintojen välisistä 'yhteistyön erityismuodoista'. Niitä ovat välitön takaa-ajo, rajojen yli tapahtuva valvonta, valvottu läpilasku, peitetutkinta ja yhteiset erityistutkimusryhmät. Jäsenvaltiot voivat 20 artiklan 8 kohdan, 21 artiklan 5 kohdan ja 23 artiklan 5 kohdan nojalla julistaa, että kaikki tai osa joidenkin yhteistyön erityismuotoihin liittyvistä määräyksistä eivät sido niitä. Julistukset voidaan peruuttaa milloin tahansa. Muut lainvalvontaviranomaiset kuin tulliviranomaiset voivat tietyissä tapauksissa vedota yleissopimuksen sellaisiin määräyksiin, joita ei ollut vuoden 1967 Napolin yleissopimuksessa.

- xix. Yleissopimuksessa on tietojen suojaamista koskevia määräyksiä, jotka koskevat tullitietojärjestelmän ulkopuolella vaihdettuja tietoja. Tämä on suurelta osin muiden kuin atk-pohjaisten tietojen vaihtoa. TTJ-yleissopimus sisältää omat tietosuojaa koskevat järjestelyt.

- xx. Yleissopimuksen 26 artiklassa määrätään myös Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta tulkita yleissopimusta.

II ARTIKLOITA KOSKEVAT HUOMAUTUKSET

I LUKU

Yleiset määräykset

1 artikla:

- 1.1 Tässä artiklassa määrätään, että yleissopimusta sovelletaan jäsenvaltioihin, jotka antavat toisilleen keskinäistä apua kansallisiin tullilainsäädäntöihin kohdistuvien rikkomusten estämiseksi ja tutkimiseksi sekä syyte- ja rankaisutoimiin ryhtymiseksi yhteisön ja kansallisiin tullilainsäädäntöihin kohdistuvissa rikkomuksissa.
- 1.2 Tässä yhteydessä on pantava merkille, että yhteisön tullilainsäädäntöön kohdistuvien rikkomusten estämistä ja tutkimista koskee asetus (EY) N:o 515/97; rikkomuksiin liittyvä täytäntöönpano (s. o. syyte- ja rankaisutoimet) kuuluu kuitenkin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston piiriin ja sitä koskee tämä yleissopimus. 'Yhteisön tullilainsäädäntö' ja 'kansallinen lainsäädäntö' määritellään yleissopimuksen 4 artiklassa.
- 1.3 Artiklassa määrätään myös, että yleissopimus ei vaikuta säännöksiin, joita sovelletaan oikeusviranomaisten väliseen keskinäiseen oikeusapuun rikosasioissa, eikä jo voimassa oleviin kahden- tai monivälisen sopimusten suotuisampiin määräyksiin. Jäsenvaltioita ei estetä liittymästä olemassa oleviin keskinäistä oikeusapua koskeviin järjestelyihin tai keskinäistä avunantoa koskeviin kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin tai käyttämästä niitä sillä edellytyksellä, että ne ovat suotuisampia. Vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 23 artiklassa on samankaltainen määräys.
- 1.4 Se, mitä vaihtoehtoa keskinäisen avun antamiseen käytetään, määräytyy tapauskohtaisesti.
- 1.5 Tanska ja Suomi ovat antaneet julistuksen siitä, kuinka ne tulkitsevat yleissopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa olevan käsitteen 'oikeusviranomaiset'. Julistukset ovat kokonaisuudessaan tämän selitysmuistion liitteessä B.

2 artikla:

- 2.1 Tässä artiklassa määrätään selvästi, että tullihallinnot voivat soveltaa yleissopimusta vain kansallisen lainsäädännön mukaisen toimivaltansa rajoissa, eikä yleissopimus vaikuta tullihallinnoille

kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuuluvaan toimivaltaan.

- 2.2 Yleissopimuksen mukainen tullihallinnon käsite määritellään yleissopimuksen 4 artiklan 7 kohdassa.

- 2.3 Tämän yleissopimuksen yhteydessä on syytä ottaa huomioon, että eri jäsenvaltioiden tullihallintojen toimivallassa on suuria eroja.

3 artikla:

- 3.1 Tässä artiklassa määrätään, että yleissopimus koskee kansalliseen ja yhteisön tullilainsäädäntöön kohdistuvia rikoksia koskevan tutkinnan yhteydessä annettavaa keskinäistä apua ja yhteistyötä. Siinä määrätään, että rikostutkintaa suorittava tai johtava oikeusviranomainen voi valita, käyttäkö se tämän yleissopimuksen määräyksiä vai määräyksiä, jotka koskevat keskinäistä oikeusapua rikosasioissa.

- 3.2 Päätös tehdään tapauskohtaisesti ja pyynnön esittäneen jäsenvaltion rikosoikeudellisten menettelyjen periaatteiden mukaisesti.

- 3.3 Jäsenvaltiot soveltavat yleissopimusta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti. Kansallisesta lainsäädännöstä riippuu, osallistuuko oikeusviranomainen tämän yleissopimuksen soveltamiseen.

- 3.4 Tanska ja Suomi ovat antaneet julistuksen siitä, kuinka ne tulkitsevat yleissopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa olevan käsitteen 'oikeusviranomaiset'. Julistukset ovat kokonaisuudessaan tämän selitysmuistion liitteessä B.

4 artikla: Tämä artikla sisältää yleissopimuksessa käytetyt määritelmät.

- 4.1 'Kansallisella tullilainsäädännöllä' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltion lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joiden soveltaminen kuuluu kokonaisuudessaan tai osittain kyseisen jäsenvaltion tullihallinnon toimivaltaan ja jotka koskevat sellaisten tavaroiden liikkuvuutta rajojen yli, joihin kohdistuu kieltoja tai rajoituksia, tai yhdenmukaistamattomia valmisteveroja. On tärkeää huomata tähän määritelmään sisältyvät sanat 'kokonaisuudessaan tai osittain', sillä eri jäsen-

valtioiden tullihallintojen toimivallassa on suuria eroja. Yleissopimuksen 4 artiklan 7 kohdassa määritellään 'tullihallinto' ja määrätään, että muut oikeusviranomaiset voivat soveltaa yleissopimuksen määräyksiä, jos ne ovat toimivaltaisia soveltamaan kansallista tullilainsäädäntöä.

Esimerkkinä kansallisesta tullilainsäädännöstä mainittakoon lait, joilla kielletään psykotrooppisten aineiden ja huumausaineiden tai pedofiilisen materiaalin vienti ja tuonti, lait, joilla rajoitetaan tiettyjen aseiden maahantuonnin edellytyksiä, tai lait, joilla sallitaan yksityishenkilön tuovan maahan alkoholi- ja tupakkatuotteita vain henkilökohtaiseen käyttöön. Tämä luettelo on pelkkä esimerkki. Kansallinen tullilainsäädäntö on erilainen eri jäsenvaltioissa.

4.2 'Yhteisön tullilainsäädännöllä' tarkoitetaan yhteisön säännöksiä ja niiden soveltamista koskevia säännöksiä, jotka koskevat jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisessä kaupassa sekä jäsenvaltioiden välisessä kaupassa liikkuvien tavaroiden tuontia, vientiä, kauttakulkua ja alueella oloa, kun on kyse tavaroista, joilla ei ole yhteisöasemaa tai joiden yhteisöaseman vahvistamiseksi tarvitaan lisätarkastuksia tai -tutkimuksia. Tähän määritelmään sisältyvät myös yhteisen maatalouspolitiikan yhteydessä annetut yhteisön säännökset ja erityissäännöt, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostamisessa tuotettuja tavaroita. Lisäksi siihen sisältyvät tuonnin yhteydessä suoritettavia valmisteveroja ja arvonlisäveroja koskevat yhteisön säännökset ja niitä koskevat kansalliset soveltamissäännökset. Huomauttakaan, että yhteisön tullilainsäädäntö kuuluu yleensä kokonaan kansallisen tullihallinnon toimivaltaan. Kansallinen tullilainsäädäntö voi sen sijaan kuulua osittain muiden oikeusviranomaisten toimivaltaan.

4.3 'Rikkomuksiin' määritellään kuuluviksi osallisuus kansallisen tai yhteisön tullilainsäädännön vastaiseen rikkomukseen tai tällaisen rikkomuksen yritys, osallistuminen tällaisia rikkomuksia tekevän rikollisjärjestön toimintaan ja rikkomuksilla saadun rahan pesu yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Tanska on antanut 4 artiklan 3 kohtaa koskevan julistuksen, jossa esitetään Tanskan tulkinta ilmauksista 'osallistuminen tällaisia rikkomuksia tekevän rikollisjärjestön toimintaan' ja 'rikko-

muksilla saadun rahan pesu'. Julistukset sisältyvät kokonaisuudessaan tämän selitysmuistion liitteeseen B.

4.4 'Keskinäinen avunanto' on tulliviranomaisten toisilleen antamaa apua.

4.5 'Pyynnön esittänyt viranomainen' on sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka esittää avunpyynnön.

4.6 'Pyynnön vastaanottanut viranomainen' on sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jolle avunpyyntö esitetään.

4.7 'Tullihallintoihin' määritellään kuuluviksi jäsenvaltion tulliviranomaiset ja muut viranomaiset, jotka ovat toimivaltaisia panemaan täytäntöön yleissopimuksen määräyksiä. Eri jäsenvaltioiden tullihallintojen toimivallassa on suuria eroja, ja tässä määritelmässä annetaan myös muille oikeusviranomaisille (esimerkiksi poliisille) mahdollisuus soveltaa tämän yleissopimuksen määräyksiä, jos yleissopimuksen 4 artiklan 1 ja 2 kohdassa määriteltyjen tullirikkomuksen käsittely kuuluu niiden toimivaltaan.

4.8 'Henkilötiedoilla' tarkoitetaan kaikkia tietoja, jotka liittyvät tunnistettuun tai tunnistettavissa olevaan luonnolliseen henkilöön. Määritelmä liittyy yleissopimuksen 25 artiklan tietosuojamääräyksiin.

4.9 'Rajojen yli ulottuvalla yhteistyöllä' tarkoitetaan rajat ylittävää yhteistyötä jäsenvaltioiden tullihallintojen välillä. Tällaisesta yhteistyöstä määrätään yleissopimuksen IV luvussa.

5 artikla:

5.1 Tässä artikkelissa määrätään, että keskusyksikkö koordinoi yleissopimuksen mukaista avunantoa koskevat pyynnöt ja että jäsenvaltiot nimeävät tulliviranomaisistaan tätä varten keskusyksikön. Siinä lisätään kuitenkin, että jäsenvaltioiden tullihallintojen muiden yksiköiden välistä suoraa yhteistyötä ei estetä varsinkaan kiireellisissä tapauksissa. Näiden määräysten tarkoituksena on pyrkiä varmistamaan keskinäistä avunantoa koskevien toimien asianmukainen valvonta ja koordinointi, käytettävissä olevien voimavarojen mahdollisimman tehokas hyödyntäminen ja käyttöön otettujen järjestelyjen toimivuus ja tehokkuus kussakin tapauksessa.

5.2 Jos avunantopyyntö ei kuulu tulliviranomaisen toimivaltaan, keskusyksikön on toimitettava se edelleen toimivaltaiselle viranomaiselle. Tässä määräyksessä otetaan huomioon se, että eri jäsenvaltioissa eri laitoksilla ja viranomaisilla on erilaiset vastuualueet ja toimivaltuudet. Määräyksellä pyritään varmistamaan se, ettei yhteistyö esty siksi, ettei avunantoa pyytävä jäsenvaltio tiedä toimivaltuuksien tarkkaa jakaantumista toisessa jäsenvaltiossa.

5.3 Jos pyyntöihin ei voida vastata, kielteiseen päätökseen on liitettävä perustelut.

6 artikla:

6.1 Tässä artiklassa annetaan mahdollisuus sijoittaa yhden jäsenvaltion yhteyshenkilöitä toiseen jäsenvaltioon keskinäisesti sovittujen edellytysten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat sopia esimerkiksi, että yhteyshenkilöt eivät saa olla aseistettuja. Artiklassa ilmoitetaan selvästi, ettei näillä yhteyshenkilöillä ole väliintulo-oikeutta, vaan heidän tehtävänsä on yksinomaan helpottaa yhteistyötä. Yhteyshenkilöiden tehtäviin saattaa kuulua jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottaminen ja nopeuttaminen, tutkinnassa avustaminen sekä avunantopyyntöjen käsittelyssä avustaminen, vastaanottajavaltion neuvominen ja avustaminen rajojen yli ulottuvan tutkinnan valmistelussa ja toteuttamisessa.

6.2 Neuvosto hyväksyi 14 päivänä lokakuuta 1996 yhteisen toiminnan 96/602/JHA (EYVL L 268, 19.10.1996, s. 2) jäsenvaltioiden tekemien yhteyshenkilöitä koskevien aloitteiden yhteisistä suuntaviivoista.

7 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, että toisessa jäsenvaltiossa tämän yleissopimuksen mukaisesti olevien virkamiesten on voitava pyydettyä esittää kirjallinen valtuutus, josta käyvät ilmi heidän henkilöllisyytensä ja virkatehtävänsä. Tämän tarkoituksena on estää se, että muille virkamiehille tai kansalaisille syntyy väärinkäsityksiä. Määräykseen on lisätty ilmaisu 'jollei tässä yleissopimuksessa toisin määrätä'. Ilmaisu viittaa peitetutkintaa koskevaan 23 artiklaan, jonka mukaan virkamies voi toimia toisen jäsenvaltion alueella väärän henkilöllisyyden turvin.

II LUKU

Pyynnöstä annettava apu

III.1 Yleissopimuksen II luvussa määrätään, kuinka avunantopyynnöt olisi tehtävä ja miten jäsenvaltion on toimittava saadessaan tämän yleissopimuksen mukaisen avunantopyynnön. Luvussa määrätään tietoja koskevien kirjallisten pyyntöjen muodosta ja sisällöstä, jäsenvaltioiden velvollisuudesta antaa kaikki pyyntöön liittyvät tiedot, jäsenvaltioiden velvollisuudesta toteuttaa mahdollisuuksiensa mukaan valvontatoimia toisen jäsenvaltion pyynnöstä ja sen puolesta, jäsenvaltioiden velvollisuudesta tehdä tutkimuksia toisen jäsenvaltion pyynnöstä ja sen puolesta sekä näin saadun tiedon käyttämisestä todisteena. Avunannosta voidaan kieltäytyä vain yleissopimuksen 28 artiklassa täsmennetyistä syistä (uhka kyseisen jäsenvaltion yleiselle järjestykselle tai muille olennaisille eduille, tai jos pyydettyjen toimien laajuus on ilmeisessä epäsuhteessa oletettujen rikkomusten vakavuuden kanssa).

III.2 Tämän luvun keskeisenä periaatteena on, että jäsenvaltion olisi vastattava toisen jäsenvaltion avunantopyyntöihin. Allekirjoittaessaan yleissopimuksen määräykset jäsenvaltiot sitoutuvat pyydettyä toimittamaan tietoja ja antamaan apua muille jäsenvaltioille aina kun se on mahdollista ja kansallisen lainsäädännön rajoissa. Tätä yleistä avunantovelvollisuutta koskevasta poikkeuksista määrätään 28 artiklassa.

III.3 Tässä luvussa usein käytetyt käsitteet 'pyynnön vastaanottanut viranomainen' ja 'pyynnön esittänyt viranomainen' on määritelty tämän yleissopimuksen 4 artiklassa.

III.4 Tässä luvussa on samanlaisia säännöksiä kuin vuoden 1967 Napolin yleissopimuksessa. Asetuksessa (EY) N:o 515/97 on myös samanlaisia säännöksiä, jotka koskevat pyynnöstä annettavaa apua yhteisön tulliasioissa, ja niitä on myös useimmissa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä keskinäistä avunantoa koskevissa sopimuksissa (esim. ns. Eurooppa-sopimuksissa).

8 artikla:

Tässä artiklassa määrätään keskinäistä avunantoa koskevista yleisistä periaatteista. Ne tarkoittavat sitä, että pyynnön vastaanottaneen viranomaisen on meneteltävä samalla tavoin kuin toimiessaan omaan lukuunsa ja käytettävä kaikkia sille kansallisen lainsäädännön mukaisesti kuuluvia laillisia toimivaltuuksia. Lisäksi se veloitetaan

antamaan apua kaikissa kyseiseen rikkomukseen liittyvissä tilanteissa, joilla vaikuttaa olevan yhteyttä sen vastaanottamaan pyyntöön.

9 artikla:

- 9.1 Tässä artiklassa määrätään avunantopyyntöjen muodosta ja sisällöstä.
- 9.2 Pyyntö on aina tehtävä kirjallisesti joko jollakin pyynnön vastaanottaneen viranomaisen edustaman jäsenvaltion virallisista kielistä tai jollakin tämän viranomaisen hyväksymällä kielellä.
- 9.3 Suulliset pyynnöt hyväksytään kiireellisissä tapauksissa, mutta ne on jälkepäin vahvistettava kirjallisesti.
- 9.4 Avunantopyynnöissä on esitettävä tarkat tiedot niiden täyttämisen helpottamiseksi.

10 artikla:

- 10.1 Tässä artiklassa käsitellään tietojen pyytämistä. Siinä määrätään, että pyynnön vastaanottanut viranomainen toimittaa kaikki tiedot, joiden avulla pyynnön esittänyt viranomainen voi estää sekä tutkia rikkomuksia sekä ryhtyä niitä koskeviin syytetoimiin.
- 10.2 Keskinäisestä sopimuksesta jäsenvaltion virkamiehet voivat saada toisen jäsenvaltion virastoissa olevissa asiakirjoissa olevia tietoja. He voivat ottaa jäljennöksiä näistä asiakirjoista. Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 11 artiklaan.

11 artikla:

- 11.1 Tässä artiklassa käsitellään sellaista erityistä valvontaa koskevia pyyntöjä, jota jäsenvaltio suorittaa toisen jäsenvaltion puolesta. Siinä määrätään, että pyynnön vastaanottanut viranomainen mahdollisuuksien mukaan valvoo erityisesti henkilöitä, joiden voidaan perustellusti uskoa olevan osallisina rikkomuksissa.
- 11.2 Pyydetessä jäsenvaltio valvoo myös paikkoja, kuljetusvälineitä ja tavaroita.
- 11.3 Jäsenvaltion tullihallinto suorittaa tässä artiklassa tarkoitettua erityistä valvontaa oman jäsenvaltionsa alueella.

- 11.4 Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 6 artiklaan.

12 artikla:

- 12.1 Tämä artikla koskee tutkimuspyyntöjä. Pynnön vastaanottanut viranomainen tekee aiheelliset tutkimukset toimista, jotka ovat rikkomuksia tai pyynnön esittäneen viranomaisen mielestä näytävät olevan rikkomuksia.
- 12.2 Pynnön esittäneen viranomaisen edustajat voivat saada luvan olla läsnä tällaisia tutkimuksia tehtäessä. Yleissopimuksessa määrätään, että pyynnön vastaanottaneen viranomaisen toimivaltaiset virkamiehet voivat antaa heille luvan osallistua tarkastus- ja tutkimustoimiin. Heidän tehtävänsä on ainoastaan neuvoa-antava: pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiehet huolehtivat koko ajan tutkimusten tekemisestä.
- 12.3 Vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 13 ja 14 artiklassa on samanlaisia määräyksiä.

13 artikla:

- 13.1 Tässä artiklassa määrätään, että pyynnön vastaanottanut viranomainen ilmoittaa vastaanottajalle pyynnön esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräyksistä ja päätöksistä, jotka koskevat tämän yleissopimuksen soveltamista. Tiedoksiantopyyntöihin olisi liitettävä pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion viralliselle kielelle tehty käänös.
- 13.2 Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 17 artiklaan.

14 artikla:

- 14.1 Tässä artiklassa määrätään, että sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jossa pyynnön esittäneen viranomaisen toimipaikka sijaitsee, voivat käyttää pyynnön vastaanottaneen viranomaisen virkamiesten kautta näiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti hankittuja lausuntoja, tietoja ja asiakirjoja todisteina yleissopimuksen 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitetuissa avunantotapauksissa.
- 14.2 Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 15 artiklaan.

III LUKU

Oma-aloitteinen avunanto

III.1 Tämän luvun määräykset käsittävät järjestelyt, jotka koskevat tulliviranomaisten avunantoa toisille jäsenvaltioille ilman näiden esittämää pyyntöä. Tämän luvun kantavana periaatteena on, että jäsenvaltioiden olisi ilman eri pyyntöä suoritettava asianmukaisia tutkimustoimia ja ilmoitettava löytämistään todisteista ja tiedoista muille jäsenvaltioille, jos ne voivat olla hyödyksi näiden selvittäessä ja tutkiessa tullirikkomuksia tai ryhdyessä niitä koskeviin syytetoimiin.

III.2 Tässä luvussa esiintyy samanlaisia säännöksiä kuin vuoden 1967 Napolin yleissopimuksessa. Asetuksessa (EY)N:o 515/97 on myös samanlaisia säännöksiä, jotka koskevat pyynnöstä annettavaa apua yhteisön tulliasioissa, ja niitä on myös useimmissa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisissä keskinäistä avunantoa koskevissa sopimuksissa (esim. ns. Eurooppa-sopimukset).

15 artikla:

Tässä artiklassa esitetään yleinen periaate, jonka mukaan kukin jäsenvaltio antaa apua 16 ja 17 artiklassa kuvatuissa tapauksissa ilman ennalta esitettyä pyyntöä, jolle tälle aseteta rajoituksia kansallisessa lainsäädännössä.

16 artikla:

16.1 Tässä artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot hoitavat henkilöitä tai tavaroita koskevan erityisen valvonnan ja että ne toimittavat toiselle jäsenvaltiolle kaikki hallussaan olevat tiedot, jotka koskevat suunniteltuun tai tehtyyn rikkomukseen liittyvää toimintaa silloin, kun sen avulla estetään ja tukitaan rikkomuksia tai ryhdytään niitä koskeviin syytetoimiin kyseisessä jäsenvaltiossa.

16.2 Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 6 artiklaan.

17 artikla:

17.1 Tässä artiklassa määrätään, että kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat velvollisia toimittamaan viipymättä toisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat suunniteltuja tai tehtyjä rikkomuksia koskevat tiedot, erityisesti tiedot rikkomuksiin liittyvistä tavaroista ja rikkomusten suorittamisessa käytettävistä uusista välineistä ja menetelmistä.

17.2 Tämä perustuu vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 8 ja 9 artiklaan.

18 artikla:

18.1 Tässä artiklassa määrätään, että tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti käyttää todisteena tämän luvun mukaisesti hankittuja valvontaraportteja ja tietoja.

18.2 Tämä liittyy vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen 15 artiklaan.

IV LUKU

Yhteistyön erityismuodot

TIV.1 Tässä luvussa määritellään yhteistyön erityismuodot, joiden avulla paljastetaan, tutkitaan tullirikkomuksia ja ryhdytään niitä koskeviin syytetoimiin. Tähän lukuun sisältyvät yhteistyön erityismuodot ovat rajojen yli ulottuva välitön takaa-ajo, rajojen yli tapahtuva valvonta, valvottu läpilasku, peitetutkinta ja yhteisten erityis-tutkimusryhmien käyttö.

TIV.2 Joihinkin tässä luvussa esitettyihin yhteistyömuotoihin kuuluu toisen jäsenvaltion viranomaisten edustajien mahdollinen läsnäolo tai toimiminen toisen jäsenvaltion alueella 19 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen rajojen yli ulottuvien tullirikkomusten tutkimiseksi.

TIV.3 Vuoden 1967 Napolin yleissopimus ei sisältänyt rajojen yli ulottuvaa tutkimusta koskevia määräyksiä, jotka ovat yksi uuden yleissopimuksen tärkeimmistä parannuksista.

TIV.4 Tallettaessaan yleissopimuksen hyväksymisasiakirjansa jäsenvaltiot voivat ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan jotain tai kaikkia tämän luvun tietyissä artikloissa olevia määräyksiä, erityisesti välitöntä takaa-ajoa koskevan 20 artiklan, rajojen yli tapahtuvaa valvontaa koskevan 21 artiklan ja peitetutkintaa koskevan 23 artiklan määräyksiä. Jäsenvaltiot voivat milloin tahansa peruuttaa näitä määräyksiä koskevat ilmoituksensa.

19 artikla:

19.1 Tässä artiklassa määrätään yhteistyön erityismuotoja koskevista yleisistä periaatteista. Siinä

tehdään selväksi, että tässä luvussa kuvatut rajojen yli ulottuvat yhteistyön erityismuodot ovat mahdollisia vain, kun on kyse rikkomuksista, jotka koskevat:

- a) laitonta huumausaineiden ja eräiden muiden kiellettyjen tavaroiden kauppaa,
- b) lähtöaineiden (eli huumausaineiden laittomaan valmistamiseen tarkoitettujen aineiden) kauppaa,
- c) rajojen yli tapahtuvaa verollisten tavaroiden laitonta kauppaa, jolla pyritään kiertämään veroja tai saamaan perusteettomasti maksuja julkisista varoista, kun Euroopan yhteisön tai jäsenvaltioiden talousarvioon kohdistuva taloudellinen rasitus on huomattava, tai
- d) muuta yhteisön tai kansallisissa tullisäädännöissä kiellettyjen tavaroiden kauppaa.

19.2 Siinä määrätään, että jäsenvaltio voi kieltäytyä toisen jäsenvaltion esittämästä pyynnöstä, jos tutkintamuoto on sen oman kansallisen lainsäädännön vastainen tai siitä ei ole säädetty kansallisessa lainsäädännössä.

19.3 Mikäli tarvitaan oikeusviranomaisten hyväksyntä, sitä on pyydettävä ja se on saatava ja asetettuja ehtoja on noudatettava.

19.4 Jos jäsenvaltion virkamiehet aiheuttavat vahinkoa oleskellessaan toisen jäsenvaltion alueella, jälkimmäinen korvaa vahingon. Sen jäsenvaltion, jonka virkamiehet ovat aiheuttaneet vahingon, on korvattava vahingosta kolmansille osapuolille maksettu summa.

19.5 Artiklassa määrätään, että tiedon saaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti käyttää todisteina tässä luvussa tarkoitettujen rajojen yli ulottuvan yhteistyön puitteissa saatuja tietoja.

19.6 Artiklassa määrätään myös, että IV luvussa tarkoitettujen rajojen yli ulottuvien toimien aikana toisen jäsenvaltion alueelle lähetetyt virkamiehet rinnastetaan kyseisen jäsenvaltion virkamiehiin niiden rikkomusten osalta, joita he mahdollisesti tekevät tai jotka mahdollisesti kohdistuvat heihin.

20 artikla:

20.1 Tämä artikla koskee välitöntä takaa-ajoa. Siinä määrätään, että jäsenvaltion virkamiehet saavat

jatkaa toisen jäsenvaltion alueella sellaisen henkilön takaa-ajoa, joka on tavattu itse teossa suorittamassa yleissopimuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua, rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen mahdollistavaa rikkomusta tai osallistumassa siihen. Takaa-ajo sallitaan ilman ennalta annettua lupaa, jos asiasta on ollut mahdollista ilmoittaa etukäteen sen erityisen kiireellisyyden vuoksi tai jos toisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät ole voineet saapua ajoissa paikalle jatkaakseen takaa-ajoa. Takaa-ajavien viranomaisten on viimeistään rajaa ylittäessään otettava yhteyttä sen jäsenvaltion toimivaltaisiin viranomaisiin, jonka alueella takaa-ajo tapahtuu, ja takaa-ajo voidaan jälkimmäisen jäsenvaltion pyynnöstä keskeyttää milloin tahansa. Takaa-ajavilla viranomaisilla ei ole kiinnotto-oikeutta, mutta jos pyyntöä takaa-ajon keskeyttämisestä ei esitetä, ne voivat tarvittaessa ottaa henkilön kiinni luovuttaakseen hänet sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella takaa-ajo tapahtui. Tällaisessa tilanteessa hänelle voidaan suorittaa turvatarkastus ja käyttää käsirautoja.

20.2 Täsmällisistä olosuhteista, joiden vallitessa välitöntä takaa-ajoa voidaan suorittaa, määrätään kuitenkin tässä artiklassa ja jäsenvaltioiden yleissopimuksen 20 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamissa ilmoituksissa. Jokainen jäsenvaltio, joka on päättänyt noudattaa välitöntä takaa-ajoa koskevia määräyksiä, on yleissopimuksen allekirjoittaessaan antanut ilmoituksen, jossa se määrittelee, kuinka takaa-ajossa menetellään sen alueella. Ilmoitukset sisältävät sallitun takaa-ajon alueelliset tai ajalliset rajoitukset sekä määräyksen oikeudesta kantaa virka-asetta. Nämä ilmoitukset voidaan korvata toisilla ilmoituksilla, jolleivät nämä rajoja ensiksi mainittujen soveltamisalaa.

Tanska on antanut julistuksen, jossa määritellään olosuhteet, joissa välitön takaa-ajo voidaan sallia Tanskan alueella. Julistus on kokonaisuudessaan tämän selitysmuistion liitteessä B.

20.3 Tämä artikla sisältää luettelon yleisistä edellytyksistä, jotka on täytettävä ennen takaa-ajoa, sen aikana ja sen jälkeen.

20.4 Takaa-ajo voi ulottua kaikenlaisien rajojen yli. Pääsy asuntoihin ja yleisöltä suljettuihin

- paikkoihin on kielletty, ja takaa-ajavien virkamiesten on aina oltava helposti tunnistettavissa.
- 20.5 Takaa-ajavat virkamiehet saavat kantaa virka-asettaan paitsi jos jäsenvaltio, jonka alueelle he haluavat tulla, on ilmoittanut, että se on kiellettyä.
- 20.6 Tallettaessaan yleissopimuksen hyväksymisasiakirjan jäsenvaltiot voivat ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan tätä artiklaa tai osaa siitä. Nämä ilmoitukset voidaan peruuttaa milloin tahansa.
- 20.7 Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 41 artikla sisältää samankaltaisen välitöntä takaa-ajoa koskevan määräyksen. Pääasialliset erot ovat seuraavat: Schengenin yleissopimuksen määräys on pakottava, kun taas yleissopimuksen allekirjoittajat voivat jättää noudattamatta artiklaa tai osaa siitä, jos tällaiset varaukset eivät vaikuta niiden Schengenin yleissopimuksesta johtuviin velvoitteisiin ⁽¹⁾; Schengenin yleissopimuksen määräyksen mukaan kukin sopimuspuoli voi valita, sallii se alueelleen ulottuvan välittömän takaa-ajon kaikissa luovuttamisen mahdollistavissa rikoksissa tai tietyissä vakavissa rikoksissa, kun taas yleissopimuksessa käsitellään ainoastaan sen 19 artiklan 2 kohdassa määrittelyä, luovuttamisen mahdollistavia tullirikkomuksia; Schengenin yleissopimuksen määräys koskee ainoastaan maarajoja, kun taas yleissopimuksen määräys koskee kaikkia rajoja; Schengenin yleissopimuksen määräyksessä sallitaan poikkeuksetta virka-aseen kanto, kun taas yleissopimuksen määräyksen mukaisesti kukin jäsenvaltio voi antaa yleisen julistuksen siitä, että sen alueelle ei saa koskaan tuoda aseita, tai päättää yksittäisissä tapauksissa, että aseita ei saa kantaa.
- 21 artikla:
- 21.1 Tämä artikla koskee rajojen yli tapahtuvaa valvontaa. Siinä määrätään, että jäsenvaltion viranomaiset voivat saada luvan jatkaa toisessa jäsenvaltioissa sellaisten henkilöiden tarkkailua, joiden voidaan perustelluista syistä otaksua olevan osallisena 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin rikkomuksiin, jos viimeksi mainittu jäsenvaltio antaa ennakoita tähän luvan. Lupaan voidaan
- liittää ehtoja. Mikäli asian kiireellisyys sitä edellyttää, raja voidaan ylittää ilman ennalta pyydettyä lupaa sillä edellytyksellä, että sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka alueella tarkkailua jatketaan, ilmoitetaan välittömästi tarkkailun aikana rajan ylittämisestä ja lupapyyntö esitetään viipymättä.
- 21.2 Rajan yli tapahtuvaa valvontaa voidaan suorittaa seuraavin edellytyksin. Tarkkailevien virkamiesten on noudatettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, jonka alueella he toimivat, ja heidän on noudatettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräyksiä; heidän on pystyttävä osoittamaan henkilöllisyytensä ja toimimissensa virkatehtävissä, eikä heillä ole pääsyä asuntoihin ja/tai yleisöltä suljettuihin paikkoihin. Näillä virkamiehillä ei ole väliintulo-oikeutta; he eivät voi pysäyttää tai pidättää tarkkailtavaa henkilöä. Virkamiehet voivat kantaa virka-asettaan, jollei jäsenvaltio, jonka alueelle he haluavat tulla, ole ilmoittanut tämän olevan kiellettyä.
- 21.3 Kaikista rajan yli tapahtuvista valvontatoimista on toimitettava selvitys sen jäsenvaltion viranomaisille, joiden alueella kyseiset toimet tapahtuvat. Tässä yhteydessä voidaan valvontaa suorittaneita virkamiehiä pyytää tulemaan henkilökohtaisesti paikalle.
- 21.4 Tallettaessaan tämän yleissopimuksen hyväksymisasiakirjan jäsenvaltiot voivat ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan tätä artiklaa tai osaa siitä. Nämä ilmoitukset voidaan peruuttaa milloin tahansa.
- 21.5 Tanska on antanut julistuksen, jossa se ilmoittaa, missä olosuhteissa se hyväksyy 21 artiklan määräykset. Julistus on kokonaisuudessaan tämän selitysmuistion liitteessä B.
- 21.6 Myös Schengenin sopimuksen 40 artiklassa määrätään rajan yli tapahtuvasta valvonnasta. Molempien yleissopimusten määräykset ovat samankaltaisia: rajan yli tapahtuvaa valvontaa varten on hankittava lupa ennakolta, ja kiireellisissä tapauksissa valvonta voi tapahtua ilman ennalta myönnettyä lupaa. Tärkeimmät sopimusten väliset erot ovat seuraavat: Schengenin sopimuksen asiaa koskeva määräys on pakottava, kun taas yleissopimuksen allekirjoittajat voivat ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan rajan yli

⁽¹⁾ Katso myös tässä selitysmuistiossa olevaa keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen 30 artiklan kuvausta.

tapahtuvaa valvontaa koskevaa määräystä kokonaisuudessaan tai osaa siitä, jos tällaiset varaukset eivät vaikuta niiden Schengenin yleissopimuksesta johtuviin velvoitteisiin⁽¹⁾; Schengenin yleissopimuksen määräys koskee kaikkia luovuttamisen mahdollistavia rikoksia, joita voidaan valvoa hankkimalla ennakolta lupa, ja suurta joukkoa vakavia rikoksia, joita voidaan valvoa ilman ennakkolupaa, kun taas yleissopimuksen määräys koskee vain tullirikkomuksia sellaisina, kuin ne on määritelty yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa ja 19 artiklan 2 kohdassa; Schengenin yleissopimuksen määräyksessä sallitaan virka-aseiden kanto lukuun ottamatta tapauksia, joissa pyynnön vastaanottanut osapuoli on nimenomaan päättänyt toisin, kun taas yleissopimuksen mukaan kukin jäsenvaltio voi ilmoittaa yleisesti, ettei aseita saa koskaan tuoda sen alueelle, tai se voi päättää yksittäisessä tapauksessa, että aseiden kanto sen alueella on kielletty. Yleissopimuksessa sallitaan rikkomukseen suoraan syyllistyneiden lisäksi myös siinä mukana olleiden henkilöiden tarkkailu.

22 artikla:

- 22.1 Tämä artikla koskee valvottua läpilaskua. Valvottu läpilasku on tutkintateknikka, jossa epäilyttäviä tai laittomia tavaralahetyksiä ei takavarikoida rajalla, vaan niitä valvotaan, kunnes ne saapuvat määränpäähänsä. Tämä teknikka mahdollistaa sen, että tulliviranomaiset voivat paljastaa laitonta kauppaa harjoittavat järjestöt, ja asettaa syytteeseen näissä järjestöissä toimivat keskeiset henkilöt sen sijaan, että ne vain takavarikoisivat tavarat rajalla ja/tai asettaisivat syytteeseen tavaroita kuljettaneet henkilöt.
- 22.2 Artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot sitoutuvat varmistamaan valvottujen läpilaskujen sallimisen alueellaan, kun ne liittyvät luovuttamisen perusteeksi käyviä rangaistavia tekoja koskevaan rikostutkintaan. Pynnön vastaanottaneen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät valvottujen läpilaskujen sallimista koskevan päätöksen tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Valvotut läpilaskut tehdään sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten johdolla, jossa läpilasku tapahtuu. Lähetykset voidaan pysäyttää ja niiden sisältö voidaan jättää ennalleen, poistaa tai korvata kokonaan tai osittain muilla tuotteilla.

⁽¹⁾ Katso myös tässä selitysmuistiossa olevaa keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen 30 artiklan kuvausta.

- 22.3 Tämä artikla perustuu huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan vuonna 1988 tehdyn YK:n yleissopimuksen (Wienin yleissopimus) 11 artiklaan, jossa rohkaistaan käyttämään kansainvälisiä valvottuja läpilaskuja laittoman huumausainekaupan yhteydessä.
- 22.4 Myös Schengenin yleissopimuksen 73 artiklassa määrätään valvotuista läpilaskuista. Molempien sopimusten määräykset ovat samantapaisia. Sopimusten keskeisinä eroina ovat, että yleissopimus sisältää veloitteen valvoa valvottua läpilaskua ja sen mukaan lähetykset voidaan pysäyttää ja niiden kuljetuksen voidaan antaa jatkoa joko sellaisenaan tai sen jälkeen, kun niiden alkuperäinen sisältö on poistettu tai korvattu, kun taas Schengenin yleissopimuksessa ei mainita näitä asioita. Schengenin yleissopimuksessa määrätään huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden valvotuista läpilaskuista, kun taas yleissopimuksessa määrätään valvotuista läpilaskuista, jotka liittyvät ”luovuttamisen perusteeksi käypiin rangaistaviin tekoihin”.

23 artikla:

- 23.1 Tässä artiklassa käsitellään peitetutkintaa. Tämän artiklan mukainen peitetutkinta tarkoittaa, että jäsenvaltion tullihallinnon virkamiehelle (tai tämän hallinnon puolesta toimivalle edustajalle) annetaan lupa toimia toisen jäsenvaltion alueella vääran henkilöllisyyden turvin. Jäsenvaltiot soveltavat tätä artiklaa kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
- 23.2 Peitetutkintaa koskeva pyyntö voidaan esittää vain, jos tapausta olisi muutoin erittäin vaikea selvittää.
- 23.3 Peitetutkinnan aikana viranomaisilla on valtuudet vain tietojen hankkimiseen ja yhteyksien ottamiseen epäiltyihin tai muihin näiden lähipiirissä oleviin henkilöihin.
- 23.4 Peitetutkinta on tehtävä sen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön edellytysten mukaisesti, jossa se tapahtuu, ja se saa kestää vain rajoitetun ajan. Pynnön vastaanottaneen viranomaisen on annettava tarpeelliset henkilöresurssit ja tekninen tuki.
- 23.5 Tallettaessaan tämän yleissopimuksen hyväksymisasiakirjan jäsenvaltiot voivat ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan tätä artiklaa tai sen osaa. Nämä ilmoitukset voidaan peruuttaa milloin tahansa.

24 artikla:

- 24.1 Tämä artikla koskee yhteisiä erityistutkimusryhmiä, joita jäsenvaltiot voivat perustaa yhteisestä sopimuksesta. Niiden tarkoituksena on suorittaa vaikeita ja vaativia tutkimuksia, jotka edellyttävät samanaikaista ja yhteensovitettua toimintaa, ja koordinoita yhteisiä toimia tietynlaisten tullirikkomusten estämiseksi ja selvittämiseksi.
- 24.2 Näitä ryhmiä voidaan perustaa ainoastaan tiettyä tarkoitusta varten ja määräajaksi. Ryhmää johtaa sen jäsenvaltion virkamies, jossa ryhmä toimii, ja kyseinen jäsenvaltio vastaa ryhmän toiminnan vaatimista järjestelyistä. Ryhmän on noudatettava kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä.
- 24.3 Ryhmän jäsenyys ei anna siihen kuuluville virkamiehille oikeutta toimia jonkin muun jäsenvaltion alueella.

V LUKU

Tietosuojat

25 artikla:

- 25.1 Tässä artiklassa käsitellään tietosuojat-asioita, jotka liittyvät yleissopimuksen määräysten mukaiseen tullihallintojen väliseen henkilötietojen vaihtoon.
- 25.2 Artiklassa veloitetaan jäsenvaltiot noudattamaan yksilöiden suojelusta henkilötietojen automaattisessa tietojenkäsittelyssä vuonna 1981 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen asiaa koskevia määräyksiä.
- 25.3 Siinä annetaan jäsenvaltiolle mahdollisuus asettaa henkilötietojen käsittelyä koskevia ehtoja, kun ne toimittavat tietoja toiseen jäsenvaltioon.
- 25.4 Tässä artiklassa määrätään, että tiedot vastaanottanut viranomais voi käsitellä henkilötietoja vain yleissopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa määrättyssä tarkoituksessa. Tämän yleissopimuksen mukaisesti tiedot vastaanottanut viranomais voi toimittaa ne tullihallinnolleen sekä tutkintaja oikeusviranomaisilleen ilman tiedot toimittaneen jäsenvaltion suostumusta, jotta ne voisivat

asettaa syytteeseen ja rangaista 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista rikkomuksista. Kaikkea muuta tiedonsiirtoa varten tarvitaan tiedot toimittaneen jäsenvaltion suostumus.

- 25.5 Tiedot toimittaneen jäsenvaltion on varmistettava, että tiedot pidetään ajan tasalla, virheelliset tiedot oikaistaan ja laittomasti toimitetut tiedot poistetaan. Tiedot vastaanottaneen jäsenvaltion on myös tehtävä tarpeelliset korjaukset, kun ne on saatettu sen tietoon. Jos tiedot vastaanottavalla jäsenvaltiolla on aihetta epäillä, että toimitetut tiedot ovat virheellisiä tai että ne olisi poistettava, sen olisi ilmoitettava asiasta tiedot toimittaneelle jäsenvaltiolle.
- 25.6 Asianomaisella henkilöllä on oikeus korjata tiedot, ja hän voi tiedustella, mitä tietoja hänestä on toimitettu ja mitä tarkoitusta varten (jollei yleinen etu edellytä poikkeusta). Henkilön oikeus saada näitä tietoja määräytyy sen jäsenvaltion kansallisten lakien, asetusten ja menettelyjen nojalla, jonka alueella tietoja pyydetään. Tiedot toimittaneelle viranomaiselle on kuitenkin annettava mahdollisuus esittää kantansa ennen kuin tietojen antamista koskeva päätös tehdään.
- 25.7 Toimitetut tiedot on säilytettävä vain niiden käyttötarkoituksen edellyttämän ajan. Tiedoille on myös annettava samantasoinen suoja kuin jäsenvaltiossa kansallisista lähteistä toimitetuille samantyyppisille tiedoille.
- 25.8 Jäsenvaltiot ovat vastuussa omien lakiansa, asetustensa ja menettelyjensä mukaisesti vahingosta, joka henkilölle on aiheutunut tämän yleissopimuksen nojalla toimitettujen henkilötietojen käsittelystä.
- 25.9 Jäsenvaltiot voivat antaa valvontatehtävän niille kansallisille tietosuojaviranomaisille, jotka suorittavat tätä tehtävää tullitietojärjestelmästä tehdyn yleissopimuksen osalta.
- 25.10 Tämä artikla ei rajoita tullitietojärjestelmästä tehdyn yleissopimuksen soveltamista. Mainittu yleissopimus sisältää omat määräyksensä tullitietojärjestelmää käyttäen vaihdettujen henkilötietojen suojelusta.
- 25.11 Käsitteellä 'henkilötietojen käsittely' on tässä yleissopimuksessa merkitys, joka määritellään direktiivissä 95/46/EY. 'Henkilötiedot' ja 'henkilötietojen käsittely' määritellään kyseisen di-

rektiivin 2 artiklan a ja b alakohdassa seuraavasti:

- a) 'henkilötiedoilla' kaikenlaisia tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa luonnollista henkilöä ('rekisteröity') koskevia tietoja; tunnistettavissa olevana pidetään henkilöä, joka voidaan suoraan tai epäsuorasti tunnistaa, erityisesti henkilönumeron taikka yhden tai useamman hänelle tunnusomaisen fyysisen, fysiologisen, psyykkisen, taloudellisen, kulttuurillisen tai sosiaalisen tekijän perusteella,
- b) 'henkilötietojen käsittelyllä' ('käsittely') kaikenlaisia sellaisia toimintoja tai toimintojen kokonaisuuksia, joita kohdistetaan henkilötietoihin joko automaattisen tietojenkäsittelyn avulla tai manuaalisesti, kuten tietojen kerääminen, tallentaminen, järjestäminen, säilyttäminen, muokkaaminen tai muuttaminen, tiedon haku, kysely, käyttö, luovuttaminen siirtämällä, levittämällä tai asettamatta muutoin saataville, yhteensovittaminen tai yhdistäminen sekä suojaaminen, poistaminen tai tuhoaminen.

VI LUKU

Yleissopimuksen tulkitseminen

26 artikla:

- 26.1 Tässä artiklassa käsitellään Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen, jäljempänä 'tuomioistuin', tehtävää yleissopimuksen osalta.
- 26.2 Tuomioistuimella on toimivalta ratkaista tämän yleissopimuksen tulkintaa tai soveltamista koskevat jäsenvaltioiden väliset riidat, jos riitaa ei ole voitu sopia neuvostossa kuuden kuukauden kuluessa. Tuomioistuimella on myös toimivalta ratkaista yleissopimuksen tulkintaa ja soveltamista koskevat jäsenvaltioiden ja komission väliset riidat. Tuomioistuimella on myös toimivalta antaa ennakkoratkaisuja yleissopimuksen tulkinnasta, mutta ainoastaan niille jäsenvaltiolle, jotka ovat antaneet julistuksen siitä, että ne hyväksyvät tuomioistuimella olevan tämä tehtävä. Tällaisen julistuksen antava jäsenvaltio voi mainita, että joko
- a) kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin, jonka päätöksiin ei kansallisen lainsäädännön mukaan saa hakea muutosta, tai

- b) kyseisen jäsenvaltion tuomioistuin voi pyytää tuomioistuinta antamaan ennakkoratkaisun.

Myös ne jäsenvaltiot, jotka eivät hyväksy tuomioistuimella olevan tätä tehtävää, voivat tästä huolimatta toimittaa kirjelmää tai kirjallisia huomautuksia, jotka koskevat sen käsiteltäväksi saatettuja asioita.

- 26.3 Tuomioistuin ei ole toimivaltainen tutkimaan toimivaltaisen rikosten torjunnasta vastaavan viranomaisen toteuttamien toimien pätevyyttä tai oikeasuhteisuutta tai niiden velvollisuuksien täyttämistä, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi sekä sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.

VII LUKU

Soveltaminen ja loppumääräykset

27 artikla:

Tässä artiklassa veloitetaan tullihallinnot ottamaan huomioon tutkintasalaisuuden vaatimukset vaihtaessaan tietoja. Tämän vuoksi jäsenvaltiot voivat määrätä toiselle valtiolle antamiensa tietojen käytölle ehtoja, kun tutkintasalaisuuden vaatimukset sitä edellyttävät.

28 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, ettei jäsenvaltioita veloiteta avun antamiseen, jos se voi vahingoittaa kyseisen valtion yleistä järjestystä tai muita olennaisia etuja erityisesti tietosuojan alalla. Pyynnöistä voidaan myös kieltäytyä, jos pyydetyn toiminnan laajuus, erityisesti IV luvun mukaisten erityisten yhteistyömuotojen yhteydessä, on ilmeisessä epäsuhteessa oletetun rikkomuksen vakavuuden kanssa. Kieltäytyminen avunannosta on perusteltava.

29 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, että jäsenvaltiot luopuvat pääsääntöisesti kaikista tämän yleissopimuksen soveltamisesta johtuvien kulujen korvaamista koskevista vaatimuksista, lukuun ottamatta asiantuntijoille korvattavia kuluja. Jos kulut ovat merkittäviä tai tavallisuudesta poikkeavia, kyseessä olevat tulliviranomaiset päättävät keskenään neuvottelemalla kustannusten jakotavasta.

30 artikla:

- 30.1. Tämä artikla koskee yleissopimukseen tehtäviä varauksia ja siinä määrätään, että mahdollisia ovat ainoastaan 20 artiklan 8 kohdan, 21 artiklan 5 kohdan ja 23 artiklan 5 kohdan mukaiset varaukset, jotka antavat jäsenvaltioille mahdollisuuden ilmoittaa, etteivät ne sitoudu noudattamaan kaikkia tai osaa niistä määräyksistä, jotka koskevat välitöntä takaa-ajoa, rajojen yli tapahtuvaa valvontaa ja peitetutkimusta.
- 30.2. Siinä todetaan myös, ettei tämä yleissopimus vaikuta muista sopimuksista, erityisesti Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen tehostettua yhteistyötä koskevista määräyksistä johtuviin velvoitteisiin. Tämä tarkoittaa, että Schengenin sopimuksen osapuolina olevat jäsenvaltiot eivät voi vapautua Schengenin yleissopimuksesta johtuvista sitovammista velvoitteista sitoutumalla yleissopimuksesta johtuviin vähemmän sitoviin velvoitteisiin.
- 30.3. Esimerkiksi Schengenin yleissopimuksen määräys maaraajat ylittävstä välittömästä takaa-ajosta on pakottava. Tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyssä yleissopimuksessa määrätään kaikentyyppiset rajat ylittävstä välittömästä takaa-ajosta, mutta yleissopimuksen määräys on vapaaehtoinen. Schengenin jäsenet eivät kuitenkaan voi päättää olla noudattamatta tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehdyn yleissopimuksen välitöntä takaa-ajoa koskevaa määräystä, kun kysymys on maaraajoista.

31 artikla:

- 31.1. Tällä artiklalla rajoitetaan yleissopimuksen alueellinen soveltaminen yhteisön tullialueeseen. Yhteisön tullialue on määritelty kokonaisuudessaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (tullikoodeksi) 3 artiklassa.

- 31.2. Neuvosto voi yksimielisellä päätöksellä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osastossa määrättyä menettelyä noudattaen mukauttaa 1 kohtaa siinä viitattuihin yhteisön säädöksiin tehtyjen muutosten mukaisesti.

32 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, että yleissopimus tulee voimaan yhdeksänkymmenen päivän kuluttua siitä päivästä, kun viimeinen jäsenvaltio ilmoittaa, että se on saattanut päätökseen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaiset menettelyt yleissopimuksen hyväksymiseksi. Tällä välin ne jäsenvaltiot, jotka ovat saattaneet päätökseen nämä menettelyt, voivat kuitenkin antaa julistuksen, jonka mukaan yleissopimusta (lukuun ottamatta 26 artiklaa) sovelletaan niiden suhteissa muihin jäsenvaltioihin, jotka ovat antaneet saman julistuksen. Vuoden 1967 Napolin yleissopimus kumotaan tämän yleissopimuksen voimaantulopäivänä.

33 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, että yleissopimukseen voi liittyä jokainen valtio, joka tulevaisuudessa liittyy Euroopan unioniin. Artiklassa määrätään myös niistä menettelyistä, joita uusien jäsenvaltioiden on noudatettava, kun ne haluavat liittyä yleissopimukseen.

34 artikla:

Tämä artikla koskee yleissopimukseen tulevaisuudessa tehtäviä muutoksia ja siinä määrätään, että yleissopimukseen liittynyt jäsenvaltiot voi ehdottaa muutoksia, joista neuvosto päättää.

35 artikla:

Tässä artiklassa määrätään, että neuvoston pääsihteeri on yleissopimuksen tallettaja; tässä ominaisuudessa hän julkaisee virallisessa lehdessä tilannetiedot, jotka koskevat yleissopimuksen hyväksymisiä ja siihen liittymisiä, sen soveltamista, sitä koskevia julistuksia ja varauksia sekä muita ilmoituksia.

LIITE A

Taulukko vuoden 1967 Napolin yleissopimuksen ja asetuksen (EY) N:o 515/97 artikloista, jotka koskevat samankaltaisia aiheita kuin tullihallintojen keskinäisestä avunannosta ja yhteistyöstä tehty yleissopimus (yleissopimus)

Yleissopimus	Vuoden 1967 Napolin yleissopimus	Asetus (EY) N:o 515/97	Aihe
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta	1 artikla	Soveltamisala
1 artiklan 2 kohta ja 30 artikla	23 artikla	1 artikla	Suhde muihin keskinäistä avunantoa koskeviin järjestyihin
2 artiklan			Toimivalta
3 artikla		3 artikla 51 artikla	Suhde oikeusviranomaisten antamaan keskinäiseen avunantoon
4 artikla	2 artikla	2 artikla	Määritelmät
4 artiklan 7 kohta	1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta	Muut viranomaiset, joiden on tarvittaessa katsottava kuuluvan tullihallinnon käsitteen alaisuuteen / Toimivaltaiset viranomaiset
5 artikla	10 artikla ja 22 artiklan 1 kohta	46 artiklan b kohta	Koordinoinnin keskusyksiköt / suora yhteistyö
6 artikla	14 artikla	11 artikla	Yhteyshenkilöt / Yhteyshenkilöiden läsnäolo toisessa jäsenvaltiossa
7 artikla	16 artikla	11 artikla	Henkilöllisyydentodistamisvelvollisuus
8 artikla	5 artikla 6 artikla 7 artikla 8 artikla 9 artikla	4 artikla	Pyynnöstä annettavan avun periaattet
9 artikla			Avunpyyntöjen muoto ja sisältö
10 artikla	8 artikla 11 artikla	5 artikla 8 artikla 10 artikla	Tietojen pyytäminen
11 artikla	6 artikla	7 artikla	Valvontapyynnöt
12 artikla	13 ja 14 artikla	9 artikla	Tutkimuspyynnöt
13 artikla	17 artikla	6 artikla	Tiedoksianto
14 artikla	15 artikla	12 artikla	Käyttäminen todisteena
15 artikla	5 artikla 6 artikla 8 artikla 9 artikla	13 artikla	Omaaloitteisen avunannon periaate

Yleissopimus	Vuoden 1967 Napolin yleissopimus	Asetus (EY) N:o 515/97	Aihe
16 artikla	6 artikla	14 artikla	Valvonta
17 artikla	8 artikla 9 artikla	15 artikla	Tietojen toimittaminen oma-aloitteisesti
18 artikla	15 artikla	16 artikla	Todisteena käyttäminen
19 artikla			Yhteistyön erityismuotoja koskevat periaatteet
20 artikla			Välitön takaa-ajo
21 artikla			Rajan yli tapahtuva valvonta
22 artikla			Valvottu läpilasku
23 artikla			Peitetutkinta
24 artikla			Yhteiset erityistutkimusryhmät
25 artikla	20 artikla	34—41 artiklat (suhteessa TTJ:hin) 42 artikla	Tietojen suojaaminen tietoja vaihdettaessa
26 artikla			Euroopan yhteisöjen tuomioistuin
27 artikla	20 artikla	45 artikla 51 artikla	Salassapito
28 artikla	19 artikla	48 artikla	Poikkeukset avunantovelvollisuudesta
29 artikla	18 artikla	50 artikla	Kulut
30 artikla			Varaumat
31 artikla	23 artikla 2 kohta		Alueellinen soveltaminen
32 artikla	24 artiklan 1 ja 2 kohta	53 artikla	Voimaantulo
33 artikla	24 artiklan 3 kohta		Liittyminen
34 artikla			Muutokset
35 artikla	24 artiklan 1 kohta ja 25 artiklan 3 kohta		Tallettaja

LIITE B

YLEISSOPIMUKSEEN LIITETTÄVÄT JA EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLISESSA LEHDESSÄ
JULKAISTAVAT JULISTUKSET 1–8

(EYVL C 24, 23.1.1998, s. 20)

1. 1 artiklan 1 kohdan ja 28 artiklan osalta

Italia julistaa viitaten yleissopimuksen 28 artiklassa määrättyihin keskinäistä avunantovelvollisuutta koskeviin poikkeuksiin, että avunantopyyntöjen täyttäminen yleissopimuksen perusteella sellaisten rikkomusten osalta, jotka Italian lainsäädännön mukaan eivät ole kansallisten tai yhteisön tullimääräysten rikkomuksia, voi — syistä, jotka liittyvät kansallisten viranomaisten toimivallan jakoon rikosten torjunnan ja rikoksista syyttämisen alalla — haitata yleistä järjestystä tai muita olennaisia kansallisia etuja.

2. 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 2 kohdan osalta

Tanska ja Suomi julistavat, että ne tulkitsevat yleissopimuksen 1 artiklan 2 kohdassa ja 3 artiklan 2 kohdassa olevan käsitteen ”oikeusviranomaiset” tai ”oikeusviranomainen” Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoitetusta, keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen mukaan antamiensa lausumien mukaisesti.

3. 4 artiklan 3 kohdan toisen luettelukohdan osalta

Tanska julistaa omalta osaltaan, että 4 artiklan 3 kohdan toista luettelukohtaa sovelletaan ainoastaan toimintaan, jossa henkilö osallistuu ryhmään, jonka yhteisenä tarkoituksena on kyseisen rikkomuksen tai kyseisten rikkomusten tekeminen, mukaan lukien tilanteet, joissa asianomainen henkilö ei osallistu kyseisen rikkomuksen tai kyseisten rikkomusten tekemiseen; osallistumisen on perustuttava ryhmän tarkoituksen ja yleisen rikollisen toiminnan tuntemiseen tai tietoihin ryhmän aikeesta tehdä kyseinen rikkomus tai kyseisiä rikkomuksia.

4. 4 artiklan 3 kohdan kolmannen luettelukohdan osalta

Tanska julistaa omalta osaltaan, että 4 artiklan 3 kohdan kolmatta luettelukohtaa sovelletaan ainoastaan sellaisiin rikkomuksiin, joiden yhteydessä varastetun tavaran kätkeminen on Tanskan lain mukaan aina rangaistava teko mukaan lukien Tanskan rikoslain 191 pykälä varastettujen huumausainesten kätkemisestä ja 284 pykälä tavaran kätkemisestä erityisen törkeän salakuljetuksen yhteydessä.

5. 6 artiklan 4 kohdan osalta

Tanska, Suomi ja Ruotsi julistavat, että 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut yhteyshenkilöt voivat edustaa myös Norjan ja Islannin etuja tai päinvastoin. Viisi Pohjoismaata ovat vuodesta 1982 lukien sopineet järjestelystä, jonka mukaan yhden asianosaisen valtion asemapaikkaan lähetetyt yhteyshenkilöt edustavat myös muita Pohjoismaita. Tällä järjestelyllä on vahvistettu huumeiden salakuljetuksen vastaista työtä ja helpotettu yksittäisille valtioille yhteyshenkilöiden asemapaikkaan lähettämistä aiheutuva taloudellista taakkaa. Tanska, Suomi ja Ruotsi pitävät erittäin tärkeänä sitä, että tätä hyvin toimivaa järjestelyä jatketaan.

6. 20 artiklan 8 kohdan osalta

Tanska julistaa hyväksyvänsä 20 artiklan määräykset seuraavin edellytyksin:

Jos jonkin muun jäsenvaltion tulliviranomaiset harjoittavat välitöntä takaa-ajoa merellä tai ilmassa, kyseinen takaa-ajo voidaan ulottaa Tanskan alueelle mukaan lukien Tanskan aluevedet ja Tanskan alueen ja aluevesien yläpuolinen ilmatila ainoastaan jos Tanskan toimivaltaisille viranomaisille on ilmoitettu asiasta etukäteen.

7. 21 artiklan 5 kohdan osalta

Tanska julistaa hyväksyvänsä 21 artiklan määräykset seuraavin edellytyksin:

Rajat ylittävää valvontaa, johon ei ole ennalta myönnettyä lupaa, voidaan harjoittaa 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ainoastaan, jos voidaan vakaasti uskoa, että tarkkailtavat henkilöt ovat syyllistyneet johonkin 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun rangaistavaan tekoon, josta voidaan luovuttaa.

8. 25 artiklan 2 kohdan i alakohdan osalta

Jäsenvaltiot sitoutuvat ilmoittamaan toisilleen neuvostossa toimenpiteistä, joita on toteutettu sen varmistamiseksi, että i alakohdassa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.
